

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: S., narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem,
sídlem Vyšehradská 415/9, Praha,
proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-78054-7/SO-2024 ze dne 13. 6. 2024,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců č. j. MV-78054-7/SO-2024 ze dne 13. 6. 2024 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Císaře, advokáta, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. V této věci se soud zabýval tím, zda při faktické totožnosti volného pracovního místa, lze zamítnout žádost o zaměstnaneckou kartu jen proto, že došlo ke změně čísla tohoto pracovního místa.

I. Řízení před správními orgány

2. Žalobce podal dne 24. 1. 2024 na zastupitelském úřadu České republiky v Dillí žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců na volné pracovní místo evidované v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále také jen „centrální evidence“) k zaměstnavateli Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích. Žádost žalobce se týkala místa evidovaného pod č. 22 570 380 787. Ministerstvo vnitra žádost dne 8. 4. 2024 zamítlo podle § 46 odst. 6 písm. b) ve spoj. s § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Důvodem mu pro to byla skutečnost, že v průběhu správního řízení (konkrétně dne 7. 2. 2024) došlo k vyřazení volného pracovního místa evidovaného pod č. 22 570 380 787 z centrální evidence. Pracovní místo bylo vyřazeno z toho důvodu, že společnosti Mezado s. r. o. byla uložena pokuta za spáchání přestupků na úseku zaměstnanosti.
3. Následné odvolání žalobce žalovaná zamítla a rozhodnutí ministerstva potvrdila. Ztotožnila se s ministerstvem, že v době jeho rozhodování nebylo volné pracovní místo, o jehož obsazení žalobce usiloval, zařazeno do centrální evidence. Žalobce v odvolání tvrdil, že volné pracovní místo v centrální evidenci existuje. K odvolání přiložil výpis z příslušné evidence Úřadu práce ČR, z něhož plyne, že zaměstnavatel ode dne 16. 5. 2024 opětovně nabízel volné pracovní místo na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, tentokrát pod č. 29 326 440 778. K tomu ale žalovaná s ohledem na zásadu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédla. Žalobce měl podle žalované v řízení před ministerstvem požádat o povolení změny obsahu žádosti na nové volné pracovní místo a nové volné pracovní místo doložit ministerstvu; v odvolacím řízení nelze podle § 41 odst. 8 správního řádu požádat o povolení změny obsahu žádosti. Ministerstvo ani nemělo žalobce vyzývat k odstranění vad žádosti, jak se domníval žalobce, neboť se nejednalo o vadu, k jejímuž odstranění by měl být vyzván postupem podle § 45 odst. 2 správního řádu.

II. Řízení před soudem

4. Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobu. Namítl, že volné pracovní místo na danou pozici v době rozhodování (minimálně žalované) existovalo. Nebylo nadto zřejmé, ke kterému dni žalovaná ověřovala skutečnost, že pracovní místo bylo z centrální evidence vyřazeno. Mimo to byl žalobce stále toho názoru, že měl být vyzván k odstranění vad žádosti, neboť se v tu chvíli jednalo o nedostatek žádosti. Žalovaná měla zohlednit všechny okolnosti případu. Žalobce nebyl ve správním řízení pasivní, naopak se správním orgánem spolupracoval, sám doložil důkazy o odpadnutí důvodů pro zamítnutí žádosti. Žalobce rovněž zdůraznil, že skutečnost, že volné pracovní místo bylo nejdříve z centrální evidence vyřazeno, nebyla zapříčiněna jeho jednáním. Obě rozhodnutí správních orgánů považoval za nepřiměřená ve vztahu k zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce přišel o ztrátu obživy. To však správní orgány nezohlednily. Dále žalobce uvedl, že pokud rozhodnutí správního orgánu nepřiměřeně zasahuje do rodinného či soukromého života

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

účastníka, je možné zásadu koncentrace řízení prolomit. Podání nové žádosti považoval za nelogické, nepřiměřené, nehospodárné a zcela formalistické.

5. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou. Nebyla pravda, že pracovní místo v době jejího rozhodování existovalo a důvod pro zamítnutí žádosti odpadl, neboť toto místo bylo dne 7. 2. 2024 z centrální evidence vyřazeno. V průběhu odvolacího řízení doložil žalobce nové pracovní místo vedené pod jiným číslem. Zaměstnanecká karta je však vázána na konkrétní pracovní pozici definovanou mj. jedinečným identifikačním číslem. Pro účely řízení o žádosti se tedy jednalo o jiné pracovní místo. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze po podání žádosti o zaměstnaneckou kartu libovolně měnit zaměstnavatele a pracovní pozici. Napadeným rozhodnutí nepřicházel žalobce o zdroj obživy, neboť na území České republiky neměl žádné pobytové oprávnění, nebyl zde tedy zaměstnán. Zbývající námitky žalobce týkající se nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života považovala za velmi obecné.

III. Posouzení věci

6. Žaloba je důvodná. Soud dospěl k závěru, že pracovní pozice vedená podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, na kterou cizinec žádal o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců, je definována údaji podle § 37 zákona o zaměstnanosti, uvedenými v centrální evidenci. Číslo volného pracovního místa uvedené v centrální evidenci je pouze technickým, evidenčním prvkem, nikoliv definičním nebo obsahovým znakem volného pracovního místa. Postup žalované tak nebyl správný.
7. Obdobná věc již byla u Krajského soudu v Plzni řešena (viz rozsudek č. j. 62 A 2/2024-216 ze dne 14. 6. 2024), soud nemá důvod se nyní od závěrů dříve vyslovených odchýlit a na podrobný rozsudek v tamní věci plně odkazuje. Procesně neúspěšné žalované je tento rozsudek ostatně dobře znám.
8. Podle § 42g odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců je zaměstnanecká karta povolením k dlouhodobému pobytu opravňujícím cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. V žádosti o vydání zaměstnanecké karty je podle § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců cizinec mj. povinen uvést údaje k pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, na kterou žádá o vydání zaměstnanecké karty.
9. Zaměstnanecká karta opravňuje cizince k pobytu v ČR za účelem zaměstnání a je navázána na pracovní pozici uvedenou v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty u určitého konkrétního zaměstnavatele (srov. rozsudky NSS č. j. 1 Azs 471/2020-69 ze dne 20. 5. 2021, odst. 21, č. j. 9 Azs 142/2021-25 a ze dne 2. 9. 2021, odst. 15).
10. Volným pracovním místem obsaditelným držitelem zaměstnanecké karty je pracovní místo, které nebylo obsazeno do 30 dnů od jeho oznámení krajské pobočce Úřadu práce, s výjimkou pracovních míst úředníků územních samosprávných celků a služebních míst státních zaměstnanců. Aby mohlo být volné pracovní místo obsazeno držitelem zaměstnanecké karty, musí být podle § 37a zákona o zaměstnanosti nejprve nejméně 30 dnů nabízeno a zveřejněno krajskou pobočkou Úřadu práce (musí projít tzv. testem trhu práce). Až pokud pracovní místo neobsadí občan ČR nebo EU, smí je obsadit cizinec (srov.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozsudek NSS č. j. 6 Azs 127/2021-38 ze dne 13. 8. 2021, odst. 14). Lze poznamenat, že pojem *pracovní pozice* používaný zákonem o pobytu cizinců je nutno s ohledem na účel zaměstnanecké karty v zásadě ztotožnit s pojmem *pracovní místo*, které je vedeno v centrální evidenci volných pracovních míst vymezené v zákoně o zaměstnanosti (srov. rozsudek KS v Praze č. j. 43 A 40/2021-50 ze dne 15. 3. 2022, odst. 32 a 39). Zdejší soud tak označení *pracovní místo* a *pracovní pozice* užívá *promiscue*.

11. Centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty obsahuje základní a vedlejší údaje. Základní charakteristikou pracovního místa pro účel centrální evidence tvoří údaje o druhu práce a místu výkonu práce, informace o zaměstnavateli, předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa, základní informace o pracovních a mzdových podmínkách a informace, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením. Vedle toho informace o tom, zda jde o zaměstnání na dobu neurčitou nebo určitou a o jeho předpokládané délce, vymezené až ve druhé větě § 37 zákona o zaměstnanosti, za základní označeny nejsou, přičemž i systematický výklad vede k závěru, že se jedná o informace další, resp. dále uváděné (srov. rozsudek NSS č. j. 6 Azs 127/2021-38 ze dne 13. 8. 2021, odst. 15–16). Případná neshoda v údajích týkající se „pouze“ vedlejších údajů nepostačuje k závěru, že účelem pobytu cizince na území není zaměstnání na pracovním místě uvedeném v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty ve smyslu § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců (viz cit. rozsudek NSS č. j. 6 Azs 127/2021-38).
12. Správní orgány rozhodující o vydání zaměstnanecké karty jsou údaji uvedenými v centrální evidenci vázány (srov. rozsudky NSS č. j. 1 Azs 88/2021-39 ze dne 30. 7. 2021, odst. 20, č. j. 6 Azs 248/2022-23 ze dne 31. 10. 2023, odst. 19 in fine). Právě na základě údajů uvedených v centrální evidenci probíhá výše uvedený test trhu práce (srov. rozsudek KS v Praze č. j. 43 A 40/2021-50 ze dne 15. 3. 2022, odst. 31).
13. Pracovní pozice je definována údaji podle § 37 zákona o zaměstnanosti, jež jsou uvedeny v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Jinými slovy, pracovní pozici charakterizují údaje zveřejňované v této centrální evidenci podle § 37 zákona o zaměstnanosti. Pracovní pozice, k níž se váže zaměstnanecká karta, je tak v úplném základu definována zaměstnavatelem, druhem vykonávané práce a místem jejího výkonu (rozsudek KS v Praze č. j. 43 A 40/2021-50 ze dne 15. 3. 2022, odst. 32, rozsudek KS v Brně č. j. 31 A 146/2018-33 ze dne 30. 6. 2020, odst. 27, či rozsudek NSS č. j. 3 Azs 352/2017-31 ze dne 20. 12. 2018, odst. 27).
14. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že pracovní pozice, k níž se váže zaměstnanecká karta, není definována číslem volného pracovního místa uvedeného v centrální evidenci. Číslo je pouze technickým, evidenčním prvkem, nikoliv definičním nebo obsahovým znakem volného pracovního místa. Ustanovení § 37 zákona o zaměstnanosti nepředepisuje, že by obsahem centrální evidence bylo i číslo volného pracovního místa. Ustanovení § 42g odst. 12 písm. b) zákona o pobytu cizinců pak neříká, že by náležitostí žádosti o vydání zaměstnanecké karty mělo být číslo volného pracovního místa, uvedené v centrální evidenci. Vyžaduje, aby cizinec ve své žádosti uvedl *údaje* k pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci, na kterou žádá o vydání zaměstnanecké karty. Těmito *údaji* je nutno rozumět právě údaje dle § 37 zákona o zaměstnanosti, které definují volné pracovní místo. Číslo volného pracovního místa není údajem dle § 37 zákona o zaměstnanosti, a nemůže být definičním znakem konkrétní pracovní pozice. Soud si je

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

vědom, že podle § 42 odst. 6 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 42g odst. 1 a odst. 12 téhož zákona se žádost o vydání zaměstnanecké karty podává na úředním tiskopisu, v němž je uvedena i kolonka *číslo volného místa*, pod níž je pracovní pozice vedena v evidenci. To však nemění nic na tom, že se jedná pouze o technickou evidenční pomůcku.

Okolnosti případu žalobce

15. Žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty na volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích. Toto volné pracovní místo bylo v centrální evidenci pod č. 22 570 380 787.
16. Žalovaná v napadeném rozhodnutí správně konstatovala, že pro rozhodování ministerstva byl rozhodujícím skutkový a právní stav v době vydání jeho rozhodnutí. To ministerstvo vydalo dne 8. 4. 2024. Ke dni rozhodování ministerstva nebylo v centrální evidenci obsaženo volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, neboť ke dni 7. 2. 2024 došlo k jeho vyřazení z centrální evidence. Ministerstvo tak muselo žádost žalobce zamítnout. Volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na výše uvedenou pozici s místem výkonu práce v Útušicích totiž v době rozhodování ministerstva neexistovalo.
17. Uvedený závěr vztahující se k rozhodnutí ministerstva však neplatí pro napadené rozhodnutí.
18. Od dne 16. 5. 2024 bylo v centrální evidenci opětovně nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, a to pod č. 29 326 440 778 (viz výpis z evidence Úřadu práce založený ve správním spisu).
19. Pro rozhodování žalované byl rozhodujícím skutkový a právní stav v době vydání napadeného rozhodnutí, tj. den 13. 6. 2024, jak správně podotkl žalobce. V té době bylo v centrální evidenci nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích. Ač bylo pracovní místo evidováno pod jiným číslem, než pod kterým bylo evidováno v době podání žádosti žalobce, stále se jedná o totožné pracovní místo, neboť jeho definiční znaky jsou stejné. Pracovní místo, o něž žalobce usiloval a k němuž se měla vázat zaměstnanecká karta, tak bylo v době vydání napadeného rozhodnutí nabízeno v centrální evidenci. Překážka pro vydání zaměstnanecké karty žalobci v podobě objektivní nemožnosti plnit účel povoleného pobytu, která ke dni rozhodování ministerstva existovala, po vydání prvostupňového rozhodnutí odpadla a v době rozhodování žalované již nebyla dána. Soud tak shledal důvodnou námitku žalobce, že v době vydání rozhodnutí žalované existovalo volné pracovní místo, k němuž žalobce směřoval svou žádost o vydání zaměstnanecké karty.
20. Nadbytečné jsou úvahy žalované o změně obsahu žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu. Změnou obsahu podání v řízení o žádosti je tak třeba chápat především rozšíření předmětu žádosti či takovou změnu, která dosavadní obsah žádosti v podstatném rozsahu nahrazuje obsahem novým (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Azs 2/2014-30 ze dne 6. 5. 2015). Změna obsahu žádosti zpravidla sleduje taktéž potenciální možnost uspět s žádostí (srov. rozsudek NSS č. j. 1 Azs 7/2020-39 ze dne 13. 5. 2025, odst. 28). V kontextu zaměstnaneckých karet lze za změnu obsahu žádosti považovat změnu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zaměstnavatele či pracovní pozice (srov. rozsudky NSS č. j. 2 Azs 354/2019-27 ze dne 16. 7. 2020, č. j. 2 Azs 354/2019-27, odst. 29, a č. j. 2 Azs 361/2019-32 ze dne 16. 7. 2020, odst. 31).

21. Jak je ale uvedeno výše, žalobce usiloval o vydání zaměstnanecké karty na stále stejnou pracovní pozici, u níž se pouze změnilo číslo, pod nímž byla evidována v centrální evidenci. Změna evidenčního čísla volné pracovní pozice není důvodem pro změnu obsahu žádosti o vydání zaměstnanecké karty, neboť nejde o změnu zaměstnavatele, ani o změnu pracovní pozice, ani o rozšíření předmětu žádosti či o změnu, která by dosavadní obsah žádosti v podstatném rozsahu nahradila obsahem jiným (soud opakuje, že číslo volné pracovní pozice, pod níž je vedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, není definičním ani obsahovým znakem této pracovní pozice).
22. Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalované, že z důvodu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédla k opětovnému zanesení volného pracovního místa do centrální evidence, a že žalobce měl tuto pracovní pozici doložit ministerstvu a požádat o změnu obsahu žádosti. O změnu obsahu žádosti nebylo třeba žádat, neboť žalobce usiloval o vydání zaměstnanecké karty na stále stejnou pracovní pozici. Žalobce nemohl doložit opětovné nabízení volného pracovního místa ministerstvu v průběhu prvostupňového řízení, neboť toto volné pracovní místo se opětovně stalo součástí centrální evidence až *po vydání* rozhodnutí ministerstva. Žalobce tak nemohl uplatnit skutečnost spočívající v opětovné nabídce volného pracovního místa, o jehož obsazení usiloval, dříve, než se dne 16. 5. 2024 opětovně stalo součástí centrální evidence. Žalovaná tak podle § 82 odst. 4 správního řádu měla v odvolacím řízení přihlédnout k této skutečnosti, neboť ji žalobce nemohl uplatnit dříve, tj. v prvostupňovém řízení před ministerstvem.
23. Soud se nezabýval žalobními námitkami týkajícími se postupu k odstranění vad žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu a potenciálním posuzování přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť by bylo nadbytečné posuzovat jejich opodstatněnost vzhledem ke zjištění jiných důvodů pro zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Závěr

24. Žalovaná nepřihlédla k tomu, že v době vydání napadeného rozhodnutí bylo v centrální evidenci volných pracovních míst nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, k němuž se měla vázat zaměstnanecká karta, o jejíž vydání žalobce usiloval. Žalobce tuto skutečnost nemohl uplatnit v prvostupňovém řízení před ministerstvem, neboť v době rozhodování ministerstva byla tato pracovní pozice z centrální evidence vyřazena.
25. Naříkané rozhodnutí je tedy založeno na nesprávném posouzení právní otázky totožnosti pracovního místa, a z ní plynoucí vady řízení v podobě nepřihlédnutí ke změně skutkového stavu v odvolacím řízení. Soud jej proto zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku podle § 78 odst. 5 s. ř. s. Žalovaná zohlední, zda je v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty stále nabízena volná pracovní pozice u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, k níž se měla vázat zaměstnanecká karta, o jejíž vydání žalobce usiloval, a v tomto kontextu posoudí odvolání žalobce proti

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutím ministerstva. Žalovaná případně nemůže zamítnout odvolání žalobce proti rozhodnutí ministerstva *pouze* z toho důvodu, že číslo volného pracovního místa, pod nímž je v současné době pracovní pozice u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích evidována v centrální evidenci, neodpovídá číslu tohoto volného pracovního místa, uvedenému v žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty.

26. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.). Náhrada nákladů řízení před soudem se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměny za dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu ve znění do konce roku 2024 (převzetí a příprava zastoupení, žaloba jako podání ve věci samé) a paušální náhrady nákladů po 300 Kč za každý z výše uvedených úkonů právní služby. Celkově tedy náhrada nákladů činí částku 9 800 Kč, kterou je žalovaná povinna uhradit žalobci k rukám jeho advokáta Mgr. Císaře do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. července 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.